

prevodi vseh Shakespearjevih dram tako, kakor se je posrečil Cankarju prevod te velike ljubavne tragedije. „Romea in Julijo“ čitati v slovenskem jeziku je prava slast! Drama je izšla kot V. zvezek „Salonske knjižnice“ in stane 1 K 40 h, po pošti 1 K 50 h.

Avgust Žigon: Zapuščinski akt Prešernov. Ponatisk iz poročila gimnazije v Kranju za šolsko leto 1903/4. V Kranju 1904. Natisnila Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani. Cena ?

„Dajte nam gradiva, potem vam bomo zidali!“ — s temi besedami, ki jih je postavil gospod pisatelj na čelo svoji objavi, je označen namen te publikacije. Prešernovim življenjepiscem in preučevalcem njegovih poezij so odprti zdaj novi viri . . . A zanimiv je ta akt za vsakega, ki ve, kdo je bil Prešeren! Neka tragika veje iz teh sicer dolgočasnih sodnih spisov, neka tragika, ki človeka pretresa. Tu govore suhe številke, v kako skromnih, žalostnih razmerah je živel in — umiral največji pesnik slovenski! Vsekakor smo g. Žigonu hvaležni za njegovo publikacijo!

Tretje izvestje mestne nižje realke v Idriji. Za šolsko leto 1903./4. Izdalo ravnateljstvo. V Idriji 1904. Založila mestna nižja realka. Natisnil Iv. Pr. Lampret v Kranju. Vsebina tega izvestja je raznovrstna in bogata. Na prvem mestu nahajamo zelo instruktivni spis „Začetni pouk v prostem risanju na realkah, izpod peresa realčnega učitelja Vinka Levičnika. Omeniti nam je dalje simpatično pisanega nekrologa o Ivanu Rodežu, ki ga je napisal prof. Makso Pirnat. Nato slede običajna šolska poročila, katerim posnemljemo s posebnim veseljem dejstvo, da na mestni nižji realki v Idriji ni šolnine, nekaj, kar bi bila morala država, ako bi ji bilo res za izomiko narodov, že davno uvesti v vseh šolah brez izjeme!

Naseljenost prebivalstva na Kranjskem je naslov zemljevidu, ki ga je izdal gosp. dr. Dragotin Lončar, kakor sam pravi, v dopolnilo svojemu spisu „O gostosti prebivalstva in krajev na Kranjskem“, ki je izšel v izvestju c. k. II. državne gimnazije v Ljubljani za šolsko leto 1901./1902. Zemljevid, ki je sestavljen z veliko točnostjo in trudoljubivostjo, vsekakor izborna služi svojemu namenu.

Zur Phonetik des Dialektes von Polstrau. Von Prof. Dr. K. Ozvald. Separatabdruck aus dem k. k. Jahresbericht des k. k. Staatsgymnasiums in Görz. „Goriška tiskarna“ A. Gabršček. 1904. Cena? Zanimiva študija, o kateri morda še izpregovorimo!

Milan Šenoa: Ban Pavao. Historijska drama u 5 činova (8 slika). U Zagrebu 1903. Izdala Matica Hrvatska. (Zab. knj. svez. 271.—272.)

To pot lahko začnem s hvalo, ki je vsekako največje priznanje vsakemu spisu: igra je zanimiva! Čita se gladko in je tolikanj spretno zapletena, da nas mika čitati dalje in dalje do konca; to je v današnjih časih — kaj? — prav mnogo, često vse. — Igra je zgodovinska, stoji torej na nasprotnem koncu napram modernim socialnim dramam. V vsaki historijski drami tiči kos romantike v obliki raznih imputacij, ki jih polaga pesnik v zgodovinsko snov. Drugače ne more biti; saj pesnik oseb in časov ni niti gledal niti jih neposredno presojal sam. Vpraša pa se, kje se naj postavi meja, ki loči konkretno snov in pesnikovo romantizovanje. Že prvi veliki teoretik na polju poezije, Aristotel, se je dotaknil tega vprašanja in 2000 let pozneje se ga je z vso ostroostjo lotil in ga v glavnih potezah rešil Lessing; v toliko pa smo zdaj drugačnega mnenja, da dajemo pesniku nekaj več, kar je pesnikovega.

Tako je soditi našo dramo o hrvatskem banu Pavlu Šubiću (konec 13. stol.) in — to moramo dostaviti — njegovi hčerki Marti. Na nju je navezan dvojen